

پیوست

شماره: ۴۸۷/۸۴۷۶۲

تاریخ: ۱۳۸۹/۱۲/۱۷

پیوست:

ورود به دبیرخانه شورای نگهبان
شماره ثبت: ۸۹، ۱۱، ۴۱۷۷۲
تاریخ ثبت: ۸۹، ۱۲، ۱۷
ساعت ورود:

حضرت آیت الله احمد جنتی

دبیر محترم شورای نگهبان

در اجراء اصل نود و چهارم (۹۴) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران
لایحه موافقتنامه انتقال محکومین به حبس بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری هند
که به مجلس شورای اسلامی تقدیم گردیده بود و در جلسه علنی روز چهارشنبه
مورخ ۱۳۸۹/۱۲/۱۱ مجلس عیناً به تصویب رسیده است، به پیوست ارسال می گردد.

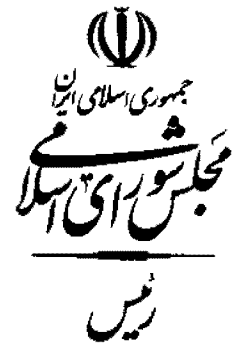
علی لاریجانی

شماره: ۴۸۷/۸۴۷۶۲

تاریخ: ۱۳۸۹/۱۲/۱۷

پوست:

بسته

لایحه موافقتنامه انتقال محکومین به حبس بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری هند

ماده واحده- موافقتنامه انتقال محکومین به حبس بین دولت جمهوری اسلامی ایران
و دولت جمهوری هند به شرح پیوست تصویب و اجازه مبادله اسناد آن داده می‌شود.

بسم الله الرحمن الرحيم

موافقتنامه انتقال محکومین به حبس بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری هند

دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری هند که از این پس در این
موافقتنامه « دولتهای متعاقد » نامیده می‌شوند،

با اشتیاق به تسهیل بازپروری اجتماعی محکومین به حبس در کشور خودشان؛ و با
در نظر گرفتن این که این هدف باید با دادن فرصت به اتباع خارجی که در نتیجه ارتکاب
جرم کیفری، محکوم و زندانی شده‌اند، برای گذراندن محکومیتشان در درون جامعه
خودشان تحقق یابد؛ و

با اعتقاد به اصول حاکمیت ملی و عدم مداخله در امور داخلی یکدیگر؛
به شرح زیر توافق نمودند:

ماده ۱- تعاریف

از نظر این موافقتنامه:

الف- «حکم» به معنای تصمیم یا دستور دادگاه یا هر مرجع قضائی دیگر
صادرکننده محکومیت است؛

ب- «دولت دریافت کننده» به معنای دولتی است که شخص محکوم جهت گذراندن محکومیتش می تواند به آن منتقل گردد یا منتقل شده است؛

پ- «محکومیت» به معنای هرگونه مجازات یا اقدام سلب کننده آزادی است که از سوی یک دادگاه یا هر مرجع قضائی دیگر در اعمال صلاحیت کیفری خود برای دوره زمانی معین یا حبس ابد تعیین گردیده است؛

ت- «شخص محکوم» به معنای شخصی است که در حال سپری کردن مجازات زندان براساس حکم صادره توسط یک دادگاه کیفری، از جمله دادگاههای ایجاد شده به موجب قانونی است که هم اکنون در دولتهای متعاهد جاری است؛

ث- «دولت انتقال دهنده» به معنای دولتی است که محکومیت علیه شخصی که می تواند منتقل گردد یا منتقل شده است در آن صادر شده است؛

ماده ۲- اصول کلی

۱- شخصی که در قلمرو یک دولت متعاهد محکوم شده است را می توان مطابق با مقررات این موافقتنامه به منظور گذراندن محکومیت صادره علیه وی به قلمرو دولت متعاهد دیگر منتقل نمود. برای این منظور، وی می تواند تمایل خود به انتقال به موجب این موافقتنامه را به دولت انتقال دهنده یا دولت دریافت کننده اعلام نماید.

۲- انتقال می تواند به وسیله دولت انتقال دهنده یا دولت دریافت کننده یا شخص محکوم یا هر فرد دیگری که از جانب او اختیار داشته باشد، درخواست گردد.

ماده ۳- شرایط انتقال

۱- شخص محکوم را می توان به موجب این موافقتنامه فقط براساس شرایط زیر منتقل نمود:

الف- آن شخص، تبعه دولت دریافت کننده باشد؛

ب- حکم، قطعی و لازم الاجراء باشد؛

پ- هیچ گونه تحقیقات، محاکمه یا هر گونه رسیدگی دیگر در دولت انتقال دهنده

علیه شخص محکوم مطرح نباشد؛

ت- در زمان دریافت درخواست انتقال، هنوز حداقل شش ماه از محکومیت شخص محکوم باقی مانده باشد یا وی در حال سپری کردن حبس ابد باشد؛
ث- فعل یا ترک فعلهایی که آن شخص به خاطر آنها در دولت انتقال دهنده محکوم شده است در دولت دریافت کننده به عنوان یک جرم، قابل مجازات باشند یا اگر در قلمرو آن دولت ارتکاب می یافتند تشکیل دهنده یک جرم کیفری می بودند؛
ج- شخص محکوم به دلیل جرمی براساس قوانین نظامی محکوم نشده باشد؛
چ- انتقال بازداشت شخص محکوم به دولت دریافت کننده، مغایرتی با قانون اساسی، حاکمیت، امنیت، نظم عمومی یا هر گونه منافع دیگر دولت انتقال دهنده نداشته باشد؛
ح- شخص محکوم به انتقال رضایت داده باشد یا هرگاه به دلیل سن یا وضعیت جسمی یا روحی وی، هر یک از دولتهای متعاقد ضروری تشخیص دهد، هر شخص دیگری که براساس قوانین دولت متعاقد مجاز به اقدام از جانب اوست از طرف وی رضایت داده باشد؛

خ- دولتهای انتقال دهنده و دریافت کننده نسبت به انتقال توافق نمایند.

۲- در موارد استثنائی، دولتهای انتقال دهنده و دریافت کننده می توانند در مورد انتقال موافقت نمایند حتی اگر مدت باقیمانده از محکومیت شخص محکوم که قرار است سپری گردد کمتر از شش ماه باشد.

ماده ۴- تمهید به ارائه اطلاعات

۱- چنانچه شخص محکوم علاقه مندی خود را برای انتقال براساس این موافقتنامه به دولت محکوم کننده اعلام نموده باشد، آن دولت اطلاعات و اسناد زیر را به دولت دریافت کننده ارسال خواهد نمود، مگر آن که هر یک از دولتهای دریافت کننده یا انتقال دهنده تصمیم گرفته باشد که با انتقال موافقت ننماید :

الف- نام، تابعیت، تاریخ و محل تولد شخص محکوم؛

ب- در صورت وجود، نشانی وی در دولت دریافت کننده؛

پ- شرحی از وقایع که محکومیت براساس آنها استوار است؛

ت- نوع، مدت و تاریخ آغاز محکومیت؛

ث- رونوشت مصدق حکم و نسخه‌ای از مقررات قانونی مربوط که محکومیت علیه شخص محکوم براساس آنها صادر گردیده است؛

ج- گزارش پزشکی، اجتماعی یا هرگونه گزارش دیگری در مورد شخص محکوم، هرگاه که به رسیدگی به درخواست وی یابه تعیین شرایطی که ممکن است برای توقیف وی ضروری است، مربوط باشد؛

چ- هرگونه اطلاعات دیگری که دولت دریافت‌کننده ممکن است در تمامی موارد ضروری تشخیص دهد تا قادر باشد امکان انتقال را بررسی نماید و بتواند شخص محکوم را از پیامدهای کامل انتقال وی به موجب قوانین خود آگاه سازد؛

ح- درخواست انتقال از سوی شخص محکوم که قرار است منتقل شود یا از سوی شخصی که مطابق با قانون دولت انتقال‌دهنده مجاز به اقدام از جانب وی است؛ و

خ- شرحی نشانگر این که چه مقدار از محکومیت، بیشتر سپری گردیده است، از جمله اطلاعات مربوط به هرگونه بازداشت پیش از محاکمه، عفو یا هرگونه عامل دیگر مربوط به اجرای محکومیت.

۲- به منظور اتخاذ تصمیم در مورد درخواست مطروحه به موجب این موافقتنامه، دولت دریافت‌کننده، اطلاعات و اسناد زیر را به دولت انتقال‌دهنده ارسال خواهد نمود، مگر آن که هر یک از دولتهای دریافت‌کننده یا انتقال‌دهنده تصمیم گرفته باشد که با انتقال موافقت ننماید؛

الف- شرح یا سندی نشانگر این که شخص محکوم تبعه دولت دریافت‌کننده است؛

ب- نسخه ای از قانون مربوط دولت دریافت‌کننده که مقرر می‌دارد فعل یا ترک فعلهایی که محکومیت براساس آنها در دولت انتقال‌دهنده صادر گردیده است به موجب قانون دولت دریافت‌کننده نیز تشکیل دهنده یک جرم کیفری است یا چنانچه در قلمرو آن ارتکاب می‌یافت تشکیل دهنده یک جرم کیفری می‌بود؛

پ- شرح اثر هرگونه قانون یا مقررات مربوط به طول مدت و اجرای محکومیت در دولت دریافت‌کننده درخصوص جرمی که شخص موردنظر در دولت انتقال‌دهنده در مورد آن محکوم شده است، به ویژه، نسبت به اثربند (۲) ماده (۸) این موافقتنامه؛
ت- تمایل دولت دریافت‌کننده برای پذیرش انتقال شخص محکوم و تعهد به اجرای بخش باقیمانده محکومیت شخص محکوم؛
ث- هرگونه اطلاعات یا سند دیگری که دولت انتقال‌دهنده ممکن است لازم بداند.

ماده ۵- درخواستها و پاسخها

۱- درخواستهای انتقال به صورت کتبی توسط مرجع مرکزی دولت درخواست‌کننده از طریق مجاری دیپلماتیک به مرجع مرکزی دولت درخواست‌شونده ارائه خواهد شد. پاسخها نیز از طریق همان مجاری ارسال خواهد گردید.
۲- از نظر بند (۱) این ماده مرجع مرکزی برای جمهوری اسلامی ایران، وزارت دادگستری و برای هند، وزارت کشور خواهد بود.
۳- دولت درخواست‌شونده بی‌درنگ دولت درخواست‌کننده را از تصمیم خود در مورد موافقت یا عدم موافقت با درخواست انتقال آگاه خواهد نمود.
۴- هر یک از دولتهای متعاقد می‌توانند از انتقال شخص محکوم بدون نیاز به ارائه هرگونه توضیحی خودداری نمایند.
ماده ۶- رضایت به انتقال و تأیید آن

۱- دولت انتقال‌دهنده تضمین خواهد کرد که شخصی که لازم است مطابق با جزء (خ) بند (۱) ماده (۳) این موافقتنامه به انتقال رضایت دهد این عمل را به صورت داوطلبانه و با آگاهی کامل از پیامدهای قانونی آن انجام می‌دهد. نحوه ارائه رضایت مزبور تابع قانون دولت انتقال‌دهنده خواهد بود.
۲- دولت انتقال‌دهنده این امکان را به دولت دریافت‌کننده خواهد داد تا تأیید نماید که رضایت مطابق با شرایط مذکور در بند (۱) این ماده داده شده است.

ماده ۷- تحویل اشخاص محکوم

تحویل شخص محکوم از سوی دولت انتقال دهنده به دولت دریافت کننده در محلی که دولتهای انتقال دهنده و دریافت کننده توافق کنند، انجام خواهد شد. دولت دریافت کننده مسؤول انتقال زندانی از دولت انتقال دهنده خواهد بود و نیز مسؤولیت بازداشت شخص محکوم در خارج از قلمرو دولت انتقال دهنده را برعهده خواهد داشت.

ماده ۸- آثار انتقال برای دولت دریافت کننده

۱- مراجع صلاحیتدار دولت دریافت کننده اجرای محکومیت را از طریق حکم دادگاه یا حکم اداری، آن گونه که ممکن است در قانون داخلی آن مقرر شده باشد، براساس شرایط مذکور در ماده (۹) این موافقتنامه ادامه خواهند داد.

۲- با رعایت مقررات ماده (۱۱) این موافقتنامه، اجرای محکومیت تابع قانون دولت دریافت کننده خواهد بود و فقط دولت مزبور برای اتخاذ تمامی تصمیمات مقتضی صلاحیت خواهد داشت.

ماده ۹- ادامه اجرای محکومیت

۱- دولت دریافت کننده به ماهیت حقوقی و مدت محکومیت، آن گونه که از سوی دولت انتقال دهنده تعیین شده است پایبند خواهد بود.

۲- در هر حال، چنانچه محکومیت از نظر نوع یا مدت یا هر دو، با قانون دولت دریافت کننده سازگار نباشد یا قوانین آن دولت چنین الزام نماید، دولت مزبور می تواند از طریق حکم دادگاه یا حکم اداری، محکومیت را به مجازات یا اقدام مقرر در قانون خود تبدیل نماید. تا آنجا که ممکن است، مجازات یا اقدام مزبور از نظر نوع و مدت با محکومیت صادره در حکم دولت انتقال دهنده سازگار خواهد بود. به هر حال، دولت مزبور محکومیت صادره در دولت انتقال دهنده را از نظر نوع یا مدت تشدید نخواهد کرد.

۳- شخص محکومی که براساس این موافقتنامه انتقال یافته است برای فعل یا ترک فعلهایی که محکومیت به موجب آنها در دولت انتقال دهنده صادر گردیده است در دولت دریافت کننده محاکمه یا محکوم نخواهد شد.

ماده ۱۰- آثار پایان محکومیت برای دولت انتقال دهنده

هنگامی که دولت دریافت کننده، دولت انتقال دهنده را مطابق جزء (الف) بند (۱) ماده (۱۳) این موافقتنامه از پایان یافتن محکومیت مطلع نماید، چنین اعلامی اثر اجرایی محکومیت در دولت انتقال دهنده را دارد.

ماده ۱۱- عفو، بخشودگی یا تخفیف و تجدیدنظر در حکم

۱- هر یک از دولتهای متعاقد می توانند مطابق با قانون اساسی یا سایر قوانین خود نسبت به محکومیت، عفو، بخشودگی یا تخفیف اعطاء نمایند.

۲- فقط دولت انتقال دهنده در مورد هر گونه درخواست برای تجدیدنظر در حکم تصمیم گیری خواهد نمود.

ماده ۱۲- خاتمه اجرای محکومیت

دولت دریافت کننده در اسرع وقت پس از آگاهی از هرگونه تصمیم یا اقدام دولت انتقال دهنده که در نتیجه آن، محکومیت دیگر لازم الاجراء نیست اجرای محکومیت را پایان خواهد داد.

ماده ۱۳- اطلاعات مربوط به اجرای محکومیت

۱- دولت دریافت کننده، دولت انتقال دهنده را از موارد زیر آگاه خواهد نمود:

الف- هرگاه اجرای محکومیت به پایان رسیده باشد؛

ب- در صورتی که شخص محکوم پیش از پایان یافتن اجرای محکومیت از بازداشت فرار کند. در چنین مواردی، دولت دریافت کننده اقدامات لازم برای دستگیری زندانی به منظور تحمل باقیمانده مجازات به عمل خواهد آورد و براساس قوانین مربوط خود هرگونه اقدام ضروری را انجام می دهد.

۲- دولت دریافت کننده در صورت درخواست دولت انتقال دهنده گزارشی ویژه در مورد اجرای محکومیت ارائه خواهد داد.

ماده ۱۴- عبور

چنانچه هر یک از دولتهای متعاقد ترتیباتی را با دولتی ثالث برای انتقال اشخاص محکوم منعقد نماید، دولت متعاقد دیگر در تسهیل عبور دادن اشخاص محکوم مورد انتقال از قلمرو خود به موجب ترتیبات مزبور همکاری خواهد نمود، به استثناء این که می تواند از پذیرش عبور هر شخص محکومی که تبعه خود اوست امتناع ورزد. دولت متعاهدی که در نظر دارد چنین انتقالی را انجام دهد پیشتر دولت متعاقد دیگر را از این عبور آگاه خواهد نمود.

ماده ۱۵- هزینه ها

غیر از هزینه هایی که منحصراً در قلمرو دولت انتقال دهنده به وجود می آید، هر گونه هزینه حاصله در اجرای این موافقتنامه بر عهده دولت دریافت کننده خواهد بود. با این حال، دولت دریافت کننده می تواند تمام یا بخشی از هزینه های انتقال را از شخص محکوم یا منابع دیگر دریافت نماید.

ماده ۱۶- زبان

درخواستها و اسناد مؤید، ترجمه ای به زبان دولت درخواست شونده یا به زبان انگلیسی را همراه خواهد داشت.

ماده ۱۷- دامنه شمول

این موافقتنامه نسبت به اجرای محکومیت های صادره پیش یا پس از لازم الاجراء شدن این موافقتنامه قابل اعمال خواهد بود.

ماده ۱۸- اصلاحات

هرگونه اصلاحات یا تغییرات در این موافقتنامه که مورد توافق طرفهای متعاقد قرار گرفته است طبق همان رویه اعمال شده در مورد لازم الاجراء شدن موافقتنامه، لازم الاجراء خواهد شد.

ماده ۱۹- حل و فصل اختلافات

هرگونه اختلاف درخصوص تفسیر و اجرای این موافقتنامه به‌طور دوجانبه به‌وسیله مراجع مرکزی از طریق مجاری دیپلماتیک حل و فصل خواهد شد.

ماده ۲۰- مقررات پایانی

۱- این موافقتنامه منوط به تصویب خواهد بود و در تاریخی که اسناد تصویب مبادله می‌گردد لازم الاجراء خواهد گردید.

۲- این موافقتنامه تا شش ماه پس از تاریخی که هر یک از دولتهای متعاقد با اعلان کتبی، دولت متعاقد دیگر را از قصد خود برای پایان بخشیدن به آن آگاه می‌سازد معتبر خواهد بود.

۳- با این وجود این موافقتنامه همچنان نسبت به اجرای محکومیتهای زندانیانی که براساس این موافقتنامه پیش از تاریخ اختتام آن منتقل شده‌اند اعمال خواهد گردید. با تأیید مراتب فوق، امضاءکنندگان زیر که از سوی دولتهای متبوع خود دارای اختیار هستند این موافقتنامه را امضاء نموده‌اند.

این موافقتنامه در دو نسخه درشهر دهلی نو در تاریخ هجدهم تیر ماه ۱۳۸۹ هجری شمسی مطابق با نهم جولای ۲۰۱۰ میلادی به زبانهای فارسی، هندی و انگلیسی که همه متون از اعتبار یکسان برخوردارند تنظیم گردید. در صورت اختلاف در تفسیر، متن انگلیسی مرجح خواهد بود.

از طرف	از طرف
جمهوری هند	جمهوری اسلامی ایران
وزیر امور خارجه	وزیر امور اقتصادی و دارایی
شری اس.ام. کریشنا	سید شمس الدین حسینی

لایحه فوق مشتمل بر ماده واحده منضم به متن موافقتنامه شامل بیست ماده در جلسه علنی روز چهارشنبه مورخ یازدهم اسفندماه یکهزار و سیصد و هشتاد و نه مجلس شورای اسلامی به تصویب رسید.

علی لاریجانی